

عنوان مقاله:

استفاده از داکینگ مولکولی برای طراحی آنالوگ‌های جدید از Fingolimod که از طریق مهار گیرنده S1P1، مولتیپل اسکلروزیس را هدف قرار می‌دهد

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی یافته‌های نوین در علوم پزشکی و بهداشت با رویکرد ارتقای سلامت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده‌گان:

هانیه صباغیان - گروه شیمی، دانشکده شیمی و مهندسی شیمی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران

مهدی یوسفیان - گروه شیمی، دانشکده شیمی و مهندسی شیمی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

این مطالعه به بررسی پتانسیل آنالوگ‌های جدید Fingolimod در تعديل انتخابی عملکرد گیرنده S1P1 از طریق داکینگ مولکولی می‌پردازد. این آنالوگ‌ها به عنوان کاندیدهای دارویی بالقوه ای که قادر به مختل کردن عملکرد گیرنده S1P1 هستند، بررسی می‌شوند و به طور بالقوه کارایی درمانی را در مقایسه با Fingolimod بهبود می‌بخشنند. این تحقیق بر نقش محوری داکینگ مولکولی به عنوان ابزاری کلیدی در کشف داروهای جدید برای مدیریت ام اس و سایر بیماری‌های ناشی از سیستم ایمنی تاکید می‌کند. علاوه بر این، نتایج نشان می‌دهد که این آنالوگ‌های جدید می‌توانند به عنوان کاندیدهای درمانی موثر برای کاهش میزان عود، کند کردن پیشرفت بیماری و کاهش تشکیل ضایعات جدید مغزی در افراد مبتلا به ام اس معرفی شوند. این مطالعه نقش مرکزی داکینگ مولکولی را در شناسایی تعديل کننده‌های قوی گیرنده S1P1 برای مدیریت MS بررسی می‌کند. تجزیه و تحلیل ارزی دقیق ثابت‌ها و بازدارنده‌های اتصال به ویژه نشان می‌دهد که بازدارنده به نام FGL۲۶ تمایل بازدارندگی بالاتری با انرژی ۹۰.۵ در مقایسه با ۳۶ بازدارنده دیگر نشان می‌دهد. این یافته مهم نشان می‌دهد که FGL۲۶ ممکن است یک بازدارنده قوی برای سرکوب فعالیت گیرنده S1P1 در نظر گرفته شود. چنین تجزیه و تحلیل داده‌ها به ما اجازه می‌دهد تا ویژگی‌های بازدارنده را بهتر تفسیر کنیم و استفاده از FGL۲۶ را به عنوان یک بازدارنده قوی برای کنترل فعالیت گیرنده S1P1 در مولکولی را به عنوان ابزاری موثر در تحقیقات کشف دارو به نمایش می‌گذارد.

کلمات کلیدی:

(Multiple Sclerosis، ام اس، Fingolimod، S1P1، گیرنده مغزی، ضایعات مغزی)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1944501>

